

legēdi operis, duobus ex ipsis Græce doctis de-
 tur. Nouū inde tædium deuorādum: nam toto
 mense satago vt referant quibus demādata fue-
 rat cura. Assidua importunitate victi, referunt
 ad congregationē in Capella (verius quā sa-
 cello) Sorbonici collegij cōgregatā. Nouum pla-
 ne erat, videre rursus inter tales magistros
 Robertum Stephanū, cuius de vita, cum tot mē-
 ses abfuisset, desperatum fuerit. Rediisse nem-
 pe in gratiam oportuisse dicebant: vt solēt sci-
 licet oues lupis recōciliari. Ingressus saluto: ac
 resalutor ab illis. Vbi in cōclauē ingressi sunt,
 Decanus facultatis, Clericus cognomine: lōga
 oratione in memoriam reuocat Sodalibus mo-
 lestias eis à Roberto Stephano exhibitas: ni-
 hil proinde à Facultate quod ab illo profectum
 esset, videri sibi esse approbandū: illa compro-
 batione, authoritatē Facultatis minui, & quem
 damnassent, commendari, & culpæ agnitionem
 esse quandam. Igitur Nouum testamentū nul-
 lo modo probandum, quod iniussu Facultatis
 impressisset. Hæc orationis sūma. Guiā curtius
 postea, qua pollet garrulitate, idem inculcat.
 Tunc autem solito loquacior, vt strenuē in me